

דין תורה בחנוך ובהעניק לבעלי דין זכותם לדין נמור - ולקבלת מהיבן דעתני בכתב

לשכת בית דין: TEL. (845) 425 9708

乾坤 ䷀ – וחתראת בית דין חמור (ג)

בנידון הנט שהשליש מורה יואל מאראקווטש נ"י - ביד שליח להולכה (פzn פקעטמען), אצל ביר"צ "בוח דין רדרבי לעניין אישות" - בראשות הרה"ג יהושע העשיל ואלהונדער שריליט"א - بعد אשתו מורת פרידא תחוי (לבית פעקעטמען) - היה מאמין מלכיא לקל"א את הגט - ומונען את עצמה והכה שנים - באמצעותו: שורציה נת מביך' אדר - מבלי שם בסיס הלכתיע ע"פ חורה כלל. אמרם מעמה האמורתי - הויא: מושש שורצית להמשיך לקפח אותו מלחוות לו שום קשר עם בהם - שלא וכוח עוד לדראותה מים הולדה ועד עתה - הוא יותר מארבע שנים, [על סך ה- הריוו להבעל לשיא אחריה עלייה, בהזרה מ"ר - ע"פ יරחות ברברי הפסוקים], ובמוכן - דרכאות טעם גופא, ממא הבעל - מלבדו של ר' יואל ר' בר' ומאל ר' בר' אבר ב' הראינו וגוט אבינו - במתקב לבונדז'ה הקברון וו' אבר - שלו ווועגה לאפקטנו מברונו האנגאנא והבלרבון, וו' אבר - במקבב נווענד הקברון וו' אבר, לאוקטן פ"ז]

וධיות שארה מוחאלם עלו – לדרכו עד הרומה: (א), שמכובדו הון הוועפה ל"בתי דין" – שיכתבו בתרות "זיוירה": שהוא מוחיב ליתן גט בטק"א – כל שום בסיס הלכתי, ואח"כ מנצל את המכובדים – להטיל עליו לחץ בטעדיות שונות: (ב), שימושם במוטב ל"כתב עת" – שיפרסמו את המכתבים – כדי לבלוטו ולהשמשו: (ג), ומאים עלייו ע"י "איינש אלטמ" – להלכו ורואו, ומשיל לחץ ממוני – על "מנhal תית" – להוציאו ממש אהנו של אשתו: (ח), ועל "מנhal בית בנות" – לפקח אותה מפונסהה אצלם. ולאחד שלא עלה לו מחשבתו הרעה – ע"י בר דין הקרובים, מי שע"פ בקשתו – חזרו עליה ופצעיקאות שנוח – להשליכם מום פסלה על הנוג, כי הפרקנו אותו כל דבריהם בטומחה: (ד), ובפרט בשאף לפיר ברכיהם – אין זה מצדיק שום חיזוק על הבעול –ليلך לב"י אחר, רחוי יכול לדדר גט אחר – אצל כל ב"ד זה, ניסחה לנוקוט בדרך של "ודודצת לשקר" – ייחוך

ולאורך כ- [א] נישאלנו [ב], מני נוכר להלכה - בקביעת מקום כתיבת נתנית הנט - הבעול או האשת [ב], בטקלה שמתוך כובד לחיצים חניל - יוכרה הבעול לרעת נת בטקם "א", מה רישעתו הנותן - הרשעיה הונא - אה פטבלת [ג] זאה גזומ של "טפחים" לחיצים תללו, ובריגנו גולמים גזה בזונ'ס - ע"ג מקרים ברבב הנסיבות אשר מחייבים אתו רשותו.

א. חנה, דבר פשות הוא: דاتفاق קביעת חוק מסורת הגט - לדיין בדעת הבעל - ומכל שיצטרך לרין נימוקים ע"י, עי' מושע"ע (הא עיין אמ"ק ממ"ס) - ח"ל אמר ליה תנחו לה במקום פלוני - וננתנו במקום אחר - לא עשה כלום עכ"ל. עי' אבג'ץ (השליש אבג'ץ פ"ר ד"ה וצ"ז) - שפסחן, שאם לא רצוחה לשולג בת פ"א - שוב אין מוחייב לוין לה נת ליעלים - כשתווען דROLIA ליה מולחא, ד"אויז דاتفاقה אנפשה". ואך אם נימוא, דשאנוי ע"ש שליח - דכל שינוי מדרעת החristol - מבטל השולג, מלבד מה - דבשלהי איריןן בע"ד הלא באלא"ה - הסבירים הבעל, שטמיון טמיון ריבנין - הוו לנו ע"ז בפה מלא"ן, הרי מואר רב מורה"ת ע"ז בררב"ג ר' מירון - ד'התקה"ת גוטל את הנושא.

ד. וכן הלחוץ שע"י מנהל ח"ת - המאים [לאחר העזעה בעצם כקב מצד האשאה] להוציא את בן אשוש מה"ת - תחת מסזה של "הצלת עשוק" מרומו, בודאי שפסל את הגט וכבל (רשותה ב' ג'), ועכץ הדבר - לזרניא ילד מות"ת, על אף דעתך אבן בפוסקים - על בנו של מכרב לד"ת, [ע"ר ר' ר' ר' מפרש מכך פ"ח הל' נמק"ו]. נמק"ו, כי, פ' כתוב, לש"ג מלמדן) - בשם ישנימק טעם וככל' מ"ש מ"הו]. אין בה כוח שום ב"ר לחדלתי - אם טעמו יר' הנני או לא'].

הרוי' פ' שכבת בן בשם רב פלטני נאנן, והובאו דבריו בביבנימין ואב (מי ריפט), וב' ייד, ס' פליג. פה ו' ר' רומ' א' (פס. ס"מ). והחשב ע"ש. בבר הרועיש ע"ש ביש' ש' (רכ' פ"י, ס' י"ג) – בוה' חיללה, במה של העולם אינו מתקיים – אלא בהכל פריהם של חינוקות (פמא קרייט עט) – שאנן לו תשלומי, ועלוי אמור בירושלמי (מלכת פ"מ, ס"מ) – "אם תשובו יום ויום אעוברך", ובמודומה של לא צאו אונן דברים מפי הראיון. חיללה חיללה. עכ' ל' והנת

ונגד מי שהוא "סרבן" אמוריה, אבל ח"ז העוסק בכך - נגד מי שעומד על בכוורתו ש"ע תורה. ובש"ב וכ"ז - העוסק בכך עם שלד שאינו בן של אב זה וכובנ"ר, ברוראי רלב"ע ה"ל אסור גמור - גומ רשות ואכזריות. ובן מה שמאמאים על אשתו - שאין לה שייכות כלל עניין הנגש - לפקחה מפרנסותה, מלבד מה שהוא מוסל את הגנת - והוא אם רשות ואכזריות - קדושת ב"ש (פי' ל'ז). ז��ן אהרון (מגילן קפ"ט קפ"י קלין), ודרשו של אלברט (מע' ג': מה' כ').

מכחבי השמיטה - בתרן כתבי עת, [ומוביל בוגרנו לא (פאלין מ. מ) ד"בזוני] - שקו
כמו צערדא רונטא], בכח' ג' כולל עטמא - [אך מיינט הפסוקים - דס"ל דיחפהה] בלבד
מה שלב כל שיש מילדי מה, [יעי פ"ז (זע) שבתקב' דדרודו אף אש'ת סרבון] - חמור
מוחזאת בנו מות' ח' - דלי' ש' בה המטעמים שבנו, וכש'כ' בנו' - שאינו סרבון - ואינו בנו']
המורים מבל הנ'': [א], רלא רק - שהבעל נובר ב'קביעת מקומות כתיבת ונתינת התנ'ת, וכן'ל (ט' ט'). [ב], וכל איזס והגונה להבריזו לבודתבה בעמ' א' - פוקל את הנם, וכן'ל
(ט'ט'ה ז' ו'). [ג], אלא דאף אסור להבעל - לברועו ביריך להוצאות אלו - מכב תלה' דלטפ'ן, דורי ייכשל אותה ואת הנושאח ח' על סנק נט הפסול - באיסור החפור

ד"ר אשת איש", מלבד מה שירבה בוה טמייעת "טמורות" בישראל, ה"ג. ומAMILIA פשט, רשות "ב"ד" בעולם - אף אם בגנבה אරיזות נובחת, אין כבוחם [עפ' הילכה - וולכה] בהתallows וככח החורע], להשתלט על הבעל - לחזיבו על מנת נת במק"א - בתורת "נזרה", בו בזמנן שלא פנה אליהם - לשאלם מטה חוו"ד, ולאידך נימא - הרי בירוננו מילתה במטעמא - עפ' הווח'ק; דלא רקס - שאינו מחויב לעשות כן; אלא שאף - אסור לו לעשות כן, וככל' ולוות אם יבררו בכתב דין היורני - עם מקורות מדברי הפסוקים - ובדרך של תורה בכל הדורות: על איזה בסיס - שומר לכוונו על אחת בא"זיותם - ו-צעריא"ו"בווני". ופלא גודל, דכו בזמנן שמעמידים פנוי "טמורות" - בהונגע "חדר" ג", על אף דלאחר אלף החמשי - אינה רק בגדר "תקנה" - שיש להקל בכל ספק שבה, עי' "טוריה והב" (אכ"ע קיט, טורייה והב) ות"ט (אכ"ע מה, כי ז' ח). ד"ה (הנ"ע מה, כי ז' מ"ט, ובמatters ט"י, כי ז' קיט), הם מוכנים "להקל" - באיסור "אשת איש" (אכ"ע קיט). חותם ט"ז (אכ"ע קיט, קיט). דבר הושע (מג' סי' ב), חזון איש (אכ"ע סי' ט, מה' ל), וכברט בשיק מסתמכים ממוחakis על דבריו בתוי רין אחרים מי' שכירדים כבר נפרכו על ידינו בטוטו"ז, וול' משפטים ישראלים (מה' סי' י' י'ז); דיין שמקשים על דבריו מדברי פסוקים - ואינו וחושש לתקושיא - רק שאמר "בר נראה לי", הר' ז' ר' רין שקד" - ודבריו אינם מעילין ולא טוריין, ובסדר הדיניים ובמניגים לא יבא - וכמאנ ליתיה דעת, וויתקיים הדין - בישובים לפני ה' ומרידים על האמת, עכ' ג' ר' ב'

אשׁר על כן, הרינו מקרים בויה "חוֹתָרָת בֵּית דִין חָטוֹר" - להאהה למפשחה ובפרט לאחות, גומל כל הלוחצים ע"פ השתרלוות על הבעל, שיכוחב לה בט"מ"א - ע"י אחות האופנים המנוני לעיל (ו' מיאוז): [א], חיללה והם החטיל על הבעל שום לחץ כלשהו - שיבוט לה גט במקום שאינו החץ. [ב], בלא"ה לא ויעיל בוח כלום - כי הנט ויה פסול וכובל"ל (אתנית נ-). [ג], כל המאיימים והמצערים ובוכום את הבעל - עיתונאים וכו', מנהלים וכו', מלבד הרשות ו"אכזריות" שכבות - הם בכלל מפיים לעוברי עברה - לפרקן וחתמת קורשת יישא: "הוֹתָר אֶרְשָׁת אַשְׁר עַל מִלְּאָאָה" לעטמא - ולוא יצאו מקרים כה'ם, וכו'. [ד], במקורה שעיבורו ח"ז על אהורתינו ווישול הלחיצים והבעיל החטויים והחטא, היה מובחן כחטוי בשער בת ריבים - על ספלנות הגט - וועשיין נשואה אשת איש" מטרדה. [ה], במקורה שנדונה תעבור ח"ז על אהורתינו - וונשא לאיש ור על ספיך גט בטל בוח, נחיה וכוכרחים להברוי ליליהם - שעבורים ע"פ איסור הטעות והנרא ד"אשת איש", ועל חזהוותם - אשר يولדו להם על ספיך גט זה. **שחטם** "מְבוּרָת" בבל בבר - עד בוה כל הורותן, וגבונוקם ברם"א ע"י ר' מהר"ז, ולמהיר ולגנור - שלומוקן בטב נבר, וששלום טל ישאל.

ב' ד הכו"ח - בשם שאר חברי הבוד"ץ - סניף "שמרו משפט", בחמייש' שבת לסדר
למען חציל אותו מדרם" (פרשת יו"ש), שלשה ועשרים יום לחודש כסלי, שנה
חמשת אלפים שבע מאות ושבעים לבריתא עולם למניין שאנו מהן פה מאונס נוי יארק

כאמור שמרו משפט ווע' זדקה קובע ישתי לבוא וזרקלו הונאות • להזיא מפכים מ"פנסים בית דין" או להזיא שורותם"Κול בית דין" (718) 874.0082 - (800) 789.9037

